

ת"פ 60386/06/14 - עמליה דואק, חברת החדשות הישראלית בע"מ נגד מדינת ישראל, נוחי דנקנר, איתי שטרומ, ניצה זעפרני

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 60386-06-14 מדינת ישראל נ' דנקנר ואח'

תיק חיצוני:

בפני כב' השופט חאלד כבוב

המבקשים

נגד

המשיבים

1. עמליה דואק 2. חברת החדשות הישראלית בע"מ

1. מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז תל אביב (מיסוי וכלכלה)

רחוב מנחם בגין 154, תל אביב 6492107

טל': 073-3736100; פקס: 073-3736085

2. נוחי דנקנר

באמצעות ב"כ עו"ד גיורא אדרות ו/או עו"ד יפעת מנור-נהרי

מרח' ויצמן 2, תל אביב 6423902

טל': 03-6932020; פקס: 03-6932021

3. איתי שטרומ באמצעות ב"כ עו"ד נויט נגב ו/או עו"ד

איריס ניב-סבאג מרח' ויצמן 2, תל אביב 6423902 טל':

03-6099914; פקס: 03-6099915

4. ניצה זעפרני ע"י ב"כ עוה"ד רם כספי מרחוב יעבץ 33,

תל אביב טל': 03-7961000; פקס: 03-7961001

החלטה

פתח דבר

1. בפניי בקשה אשר הוגשה על ידי גב' עמליה דואק, כתבת כלכלה בחדשות ערוץ 2 ועל ידי חברת החדשות הישראלית בע"מ (להלן: "**המבקשים**") בה מבוקש להעביר לעיונם של המבקשים ולהתיר להם להעתיק את הקלטות שהושמעו בדיון שהתקיים בתיק ביום 13.11.2014 (להלן: "**הקלטות**"), לצורך השמעתן בכתבה חדשותית (להלן: "**הבקשה**").

2. בקלטות האמורות מוקלטת שיחה שהתקיימה בין גב' ניצה זעפרני (להלן: "**גב' זעפרני**"), בכירה בבנק הבינלאומי אשר העידה בתיק בדיון שהתקיים ביום 13.11.2014, לבין הנאשם 2, מר איתי שטרומ, כאשר האחרון פנה אליה בבקשה להעמיד לנאשמת 4 (חברה שהיתה בבעלותו באותה העת) מסגרת אשראי לצורך רכישת מניות אי.די.בי חברה לאחזקות בע"מ.

3. יובהר כי התיק נמצא בשלב ההוכחות ואולם הקלטות, המהוות ראייה בתיק, כבר הוגשו לבית המשפט.

טענות הצדדים

4. המבקשים ציינו, בבקשתם הקצרה, כי בהשמעת הקלטות יש כדי לממש את עקרונות פומביות הדין וזכות הציבור לדעת ולהביא לציבור מידע בעל ערך רב.

5. המאשימה ציינה בתגובתה כי שני העדים המרכזיים הקשורים לבנק (גב' זעפרני ומר אילן בצרי) כבר העידו, וכי המאשימה שוקלת את זימונם לעדות של שלושה עדים נוספים מהבנק, כאשר ההחלטה תתקבל על ידה לאחר קריאת פרוטוקול העדויות של גב' זעפרני ומר בצרי. המאשימה ציינה כי מוטב היה כי פרסום כלשהו של הקלטות ידחה לאחר שמיעת כל עדי הבנק, אולם מעבר לאמור מבקשת היא להותיר את ההחלטה בשיקול דעת בית המשפט.

6. הנאשם 2 ציין כי הוא מותיר את ההחלטה בבקשה לשיקול דעת בית המשפט. יתר הנאשמים בתיק לא הגישו התייחסותם לבקשה.

7. גב' זעפרני מתנגדת לבקשה. התנגדותה של גב' זעפרני מבוססת של שני אדנים - זכות הפרטיות ועיקרון הסודיות הבנקאית.

בקשר לזכות הפרטיות טוענת זעפרני כי פרסום הקלטות נשוא הבקשה יגרום לפגיעה קשה, חמורה ומשמעותית בפרטיותה ובסוד שיחה. זעפרני טוענת כי מדובר בדברי רכיל, התייחסויות אישיות שונות, ועוד נושאים ועניינים שלא מתקיים כל קשר בינם לבין תיק זה ומוסיפה כי גם מקום בו עסקינן בקטעים רלוונטיים בקלטות, המתייחסים בצורה קונקרטייה לסוגיות המלובנות במסגרתו של תיק זה, הרי שקטעים אלה כבר פורסמו בכלי התקשורת בעקבות הגשת תמלילי אותם קטעים רלוונטיים וכי אין כל ערך בהשמעת קלטות השמע על פני פרסום התמלילים. עיקרון פומביות הדין וזכות הציבור לדעת אינם חלים על זכותו של הציבור לשמוע דווקא את גב' זעפרני כשהיא אומרת את אותם משפטים ממש, שכבר פורסמו בכלי התקשורת השונים. עוד מוסיפה גב' זעפרני כי עסקינן בפרסום שמעניין את הציבור אך לא בפרסום בעל "עניין ציבורי".

לבסוף מציינת גב' זעפרני כי כשמאזנים מחד את הפגיעה החמורה שיגרום הפרסום לפרטיותה ומאידך את העובדה שמדובר בפרסום ש"מעניין את הציבור" - הא ותו לאו - מובן וברור כי אין כל הצדקה להתיר את פרסום הקלטות, וזאת כפי שנובע באופן ישיר וברור מהוראות סעיף 70(ד) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], תשמ"ד-1984 (להלן: "**חוק בתי המשפט**").

בקשר לעיקרון הסודיות הבנקאית, טוענת גב' זעפרני כי עיקרון זה מוליך גם לעבר האיסור על פרסום הקלטות, גם ביחס לקטעים שתמליליהם כבר פורסמו, וזאת מהטעם שבהשמעת הקלטות, להבדיל מהצגת התמלילים, יהיה בכדי לפגוע פגיעה נוספת, יתירה ומשמעותית, בעיקרון הסודיות הבנקאית וברציונאליים הניצבים בבסיסו. להשמעת הקלטות, להבדיל מהצגת התמלילים, עלול להיות "אפקט מצנן" בכל הנוגע לטיב התקשורת והקשר היומיומיים המתקיימים בין המערכת הבנקאית לבין לקוחותיה, ובין עובדי המערכת הבנקאית בינם לבין עצמם, באופן העלול לפגוע במערכת חשובה זו.

דין

8. עיקרון פומביות הדין, המעוגן בסעיף 3 לחוק יסוד: השפיטה ובסעיף 68(א) לחוק בתי המשפט, הינו אחד

העקרונות החוקתיים המרכזיים שביסוד שיטת משפטנו. רבות נכתב בפסיקה על מרכזיותו של עיקרון זה ועל חשיבותו הרבה לתקינותו של ההליך המשפטי, לביצור אמון הציבור בבתי המשפט ולמימוש חופש הביטוי (ע"א 5185/93 **היועץ המשפטי לממשלה נ' מרום**, פ"ד מט(1) 318, 341 (1995) (להלן: "**עניין מרום**")). ראו למשל דבריו של כב' השופט י' עמית בבש"פ 1659/11 **חיים שטנגר נ' מדינת ישראל** (26.4.2011) (להלן: "**עניין שטנגר**"):

"על מעמדו הרם של עקרון-על זה, המשתלב עם חופש הביטוי ועם זכות הציבור לדעת, כבר עמד בית משפט זה לא אחת, ועל חשיבותו לקידום תכלית השקיפות, הגברת הביקורת הציבורית על התנהלות מערכות השלטון וקיומו של הליך משפטי הוגן, אין צורך להכביר מילים".

לעניין הרציונאליים העומדים בבסיסו של עיקרון פומביות הדיון ראו ע"פ 11793/05 **חברת החדשות הישראלית בע"מ נ' מדינת ישראל**, סעיפים 13-14 לפסק דינה של כב' השופטת ע' ארבל (5.4.2006) (להלן: "**עניין חברת החדשות**").

ראו גם בג"צ 258/07 **גלאון נ' ועדת הבדיקה הממשלתית לבדיקת ארועי המערכה בלבנון**, סעיף 6 לפסק דינה של הנשיאה בייניש(6.2.2007) (להלן: "**עניין גלאון**"); ע"א 4963/07 **ידיעות אחרונות בע"מ נ' פלוני**, סעיף 7 לפסק הדין (27.2.2008) (להלן: "**עניין ידיעות אחרונות**"); על"ע 1368/04 **מרדכי אפרתי נ' לשכת עורכי הדין**, סעיף 5 לפסק הדין (19.10.2004) (להלן: "**עניין אפרתי**").

9. מעיקרון פומביות הדיון נגזרת גם הזכות לעיין במסמכי בית המשפט והזכות לפרסם את תוכנם, וביניהם גם מוצגים אשר הוגשו במהלך המשפט.

"הזכות לעיין במסמכי בית המשפט ואף הזכות לפרסם את תוכנם נגזרות מסעיף 3 לחוק יסוד: השפיטה, הקובע את עקרון פומביות הדיון, ומן הכלל החל על כל רשות ציבורית הממלאת תפקיד על-פי דין, ולפיו, בהיעדר הוראה חקוקה הקובעת אחרת, מסמכים שברשותה צריכים להיות גלויים ופתוחים" (ע"א 4825/97 **גהל נ' פקיד השומה למפעלים גדולים, פ"ד נה(2) 437, 433 (2001)).**

10. בהתאם לסעיף 3 לחוק יסוד: השפיטה, פגיעה בעיקרון פומביות הדיון מתאפשרת רק מכוח עיגון מפורש בחוק או על ידי הוראה של בית המשפט שניתנה על פי חוק. ראו פסקה 13 **לעניין שטנגר**:

"נקודת המוצא בשיטת משפטנו היא כי בהיעדר הוראה אחרת, נתונה הבכורה לעיקרון פומביות הדיון, בו שזורים גם העקרונות של חופש הביטוי וזכות הציבור לדעת".

ראו גם **עניין ידיעות אחרונות**, סעיף 7; **עניין חברת החדשות**, סעיף 16; **עניין גלאון**, סעיף 8 לפסק דינה של הנשיאה בייניש.

הוראת החוק המפורשת הרלוונטית בענייננו היא סעיף 70(ד) לחוק בתי המשפט, הקובע אימתי רשאי בית המשפט לפגוע בעיקרון פומביות הדיון ולאסור פרסום בקשר לדיוני בית המשפט [ההדגשות אינן במקור, ח' כ']:

70(ד). **"בית משפט רשאי לאסור כל פרסום בקשר לדיוני בית המשפט, במידה שהוא**

עמוד 3

רואה צורך בכך לשם הגנה על בטחונו של בעל דין, עד או אדם אחר ששמו הוזכר בדיון או לשם מניעת פגיעה חמורה בפרטיות של אחד מהם או לשם מניעת פגיעה בפרטיות של אדם עם מוגבלות שכלית או של אדם עם מוגבלות נפשית, כהגדרתם בחוק הליכי חקירה והעדה של אנשים עם מוגבלות, של אחד מהם".

11.מכאן, כי בבואו של בית המשפט לבחון האם לאסור פרסום בקשר לדיוני בית המשפט, עליו לאזן בין עיקרון פומביות הדיון לבין הפגיעה בפרטיות אשר תיגרם אם לא יאסר הפרסום, כאשר אף הזכות לפרטיות הינה זכות חוקתית, המעוגנת בסעיף 7 לחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו.

לעניין האיזונים שעל בית המשפט לערוך והשיקולים שעליו לשקול כתנאי להפעלת סמכותו לפי סעיף 70(ד) לחוק בתי המשפט, יפים דבריו של כב' השופט ע' פוגלמן בעניין ידיעות אחרונות (שם, בפסקה 11):

"...רק אם מגיע בית המשפט למסקנה כי הפרסום יביא לפגיעה בפרטיות, וכי הפגיעה האמורה הינה פגיעה חמורה, שומה עליו לשקול האם יש מקום להפעיל סמכותו ולאסור פרסום. גם בשלב זה, על בית המשפט לאזן בין עקרון פומביות הדיון לבין הפגיעה בפרטיות. בגדר איזון זה יש לשקול את מידת העניין הציבורי שבפרסום המסוים אל מול הנזק שייגרם כתוצאה ממנו... בנוסף, ומבלי לקבוע רשימה סגורה של שיקולים אפשריים, ניתן להביא במניין השיקולים את השלב בו נמצא הדיון השיפוטי...".

ואולם חשוב לציין כי את החריגים לעיקרון פומביות הדיון יש לפרש על דרך הצמצום, וכי לעולם תיטה הכף אל עבר התרת הפרסום (עניין חברת החדשות, פסקה 16; עניין מרום, עמוד 341; עניין אפרתי, פסקה 5).

מן הכלל אל הפרט

12. עינינו רואות כי סעיף 70(ד) לחוק בתי המשפט, אשר יש לפרשו בצמצום בהיותו חריג לעיקרון פומביות הדיון, מאפשר לבית המשפט לאסור פרסום בקשר לדיוני המשפט, בין היתר, במקרה בו הוא רואה צורך בכך לשם מניעת פגיעה חמורה בפרטיות של עד, לא די בפגיעה בפרטיות שאיננה פגיעה חמורה בכדי לאסור פרסום בקשר לדיוני המשפט. לפיכך, בענייננו, יש לבחון האם בפרסום הקלטות תהיה משום פגיעה חמורה בפרטיות של גב' זעפרני, המצדיקה לאסור את פרסום הקלטות ולפגוע בעיקרון פומביות הדיון.

13. אכן, יתכן ויש מקום לקבל את הטענה כי בפרסום הקלטות יהיה משום פגיעה מסוימת בפרטיותה של הגב' זעפרני, ואולם בכדי לאסור את פרסום הקלטות על הגב' זעפרני להראות כי בפרסומן יהיה משום פגיעה חמורה בפרטיותה, פגיעה אשר לעמדתני אינה מתקיימת בענייננו.

טענתה של גב' זעפרני כי אין לפרסם הקלטות שכן הקטעים הרלוונטיים כבר פורסמו בכלי התקשורת בעקבות הגשת תמלילי הקטעים אינה משכנעת, אלא דווקא מחזקת את דעתי כי בפרסום הקלטות אין משום פגיעה חמורה בפרטיותה. שהרי, תמלילי הקלטות כבר פורסמו בכלי התקשורת, וכפי שאף מציינת גב' זעפרני - "בהבלטה רבה". אינני רואה מדוע פרסום קלטות השמע עצמן, להבדיל מפרסום התמלילים, יביא לפגיעה משמעותית וחמורה בפרטיותה של גב' זעפרני, מעבר לפגיעה שכבר התרחשה עקב פרסום התמלילים עצמם.

14. בגדר האיזון שבין עיקרון פומביות הדיון לבין הפגיעה החמורה בפרטיותה של הגב' זעפרני יש לשקול, בין היתר,

את מידת העניין הציבורי שבפרסום הקלטות אל מול הנזק שייגרם לגב' זעפרני כתוצאה מהפרסום. אין בידי לקבל את טענת הגב' זעפרני כי פרסום הקלטות הינו פרסום המעניין את הציבור, להבדיל מפרסום בעל עניין ציבורי, "בדיוק כשם שמעניין את הציבור לקרוא את מדורי הרכילות". עסקינן בקלטות אשר יש מי שיכול לראות כי יש בהן כדי להשליך אור על התנהלותו של בנק מסחרי גדול בישראל במתן אשראי, ומהוות הן ראייה במסגרת תיק זה, כך שאין מדובר בסוגיה רכילותית גרידא.

15. כמו כן, אין בידי לקבל גם את טענתה של גב' זעפרני כי יש לאסור את פרסום הקלטות נוכח עיקרון הסודיות הבנקאית. אף עיקרון הסודיות הבנקאית (כמו גם פרטיותה של הגב' זעפרני) נפגע כבר במועד בו הקלטות הוגשו כראיה בבית המשפט, תמלילי הקלטות כבר פורסמו בתקשורת, ואיני רואה כיצד התרת פרסום קלטות השמע מהווה פגיעה נוספת, או חמורה בהרבה מזו שכבר התרחשה, בעיקרון הסודיות הבנקאית.

16. נוכח העובדה כי בענייננו המחלוקת נסובה על קלטות אשר כבר הוגשו כראיה לבית המשפט (וזאת להבדיל מבקשה לפרסום ראיות אשר טרם הוגשו לבית המשפט), במסגרת דיון פומבי אשר התקיים בדלתיים פתוחות (והקלטות אף הושמעו לאוזני כל), קלטות אשר תמליליהן כבר פורסמו בתקשורת בסמוך למועד הדיון בו הושמעו, אין אני רואה בפרסום הקלטות עצמן משום פגיעה **חמורה** בפרטיותה של הגב' זעפרני, כזו המצדיקה פגיעה בעיקרון פומביות הדיון ובהפעלת סמכותו של בית המשפט לפי סעיף 70(ד) לחוק בתי המשפט. אף אם יש בפרסום הקלטות משום פגיעה בפרטיותה של גב' זעפרני, הרי שזו אינה עולה כדי פגיעה חמורה, ובאיזון שבין עיקרון פומביות הדיון לבין הפגיעה בפרטיותה של הגב' זעפרני - ידו של הראשון על העליונה.

17. אציין כי אין אני מקבל את עמדת המאשימה כי מוטב היה כי פרסום הקלטות ידחה לאחר שמיעת עדים נוספים מטעם הבנק, אותם היא שוקלת לזמן (ויתכן כי לא יזומנו לעדות כלל). נוכח העובדה כי שני העדים המרכזיים מטעם הבנק כבר העידו, ובעיקר נוכח העובדה כי הגב' זעפרני כבר העידה, וכי אין כל ודאות כי יזומנו עדים נוספים מטעם הבנק ובאיזה שלב יזומנו, אני בדעה כי פרסום הקלטות לא יפגע בניהול התקין של ההליך.

18. לאור האמור לעיל, אני מקבל את הבקשה. המבקשים רשאים להעתיק את הקלטות שהושמעו בדיון שהתקיים בתיק ביום 13.11.2014.

ניתנה היום, ד' כסלו תשע"ה, 26 נובמבר 2014, בהעדר הצדדים.